

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. J.**, bývajúceho v D., proti odporcovi **Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o zaplatenie **1 097 167,23 €**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 132/2011, o dovolaniach navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2014 sp. zn. 3 NcC 1/2014, 3 Co 22/2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 10. júla 2014 č.k. 19 C 132/2011-82, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaniach **z a s t a v u j e**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 13. mája 2013 č.k. 19 C 132/2011-47 vyzval navrhovateľa, domáhajúceho sa zaplatenia 1 097 167,23 €, aby v lehote 10 dní doplnil svoj návrh na začatie konania tak, že zrozumiteľne opíše skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje svoj nárok na túto sumu, vysvetlí podstatu svojho nároku a výpočet, ktorým sa riadil. Vyzval ho tiež na predloženie dôkazov preukazujúcich tvrdenia obsiahnuté v návrhu; zároveň ho poučil, že ak výzve nevyhovie, súd jeho návrh na začatie konania odmietne (§ 43 ods. 2 O.s.p.). Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas s postupom a rozhodnutím súdu a vzniesol námietku zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. marca 2014 č.k. 3 NcC 1/2014, 3 Co 22/2014: a/ rozhodol, že JUDr. Z. K. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania

veci, lebo v jej prípade nie sú dané dôvody vylučujúce túto sudkyňu Okresného súdu Bratislava I z prejednávania a rozhodovania veci, b/ odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) a rešpektujúce zákonom stanovený procesný postup súdu (§ 43 ods. 1 a 2 O.s.p.). Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ dovolanie, v ktorom napadnuté rozhodnutie označil za nezákonné a zasahujúce do jeho práv. Žiadal ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podaním, ktoré bolo Okresnému súdu Bratislava I doručené 11. júna 2014 navrhovateľ podal „Návrh na nariadenie predbežného opatrenia dľa O.s.p.“. Okresný súd Bratislava I ho vyzval uznesením z 10. júla 2014 č.k. 19 C 132/2011-82, aby tento návrh doplnil opísaním rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, aby vysvetlil, v čom spočíva nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy, a primerane konkretizoval, čoho (rozhodnutia akého znenia) sa domáha. Aj toto uznesenie napadol navrhovateľ dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutia boli podrobené dovolaciemu prieskumu.

1. Pokiaľ navrhovateľ napadol dovolaním výrok uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2014 sp. zn. 3 NcC 1/2014, 3 Co 22/2014, ktorým bolo rozhodnuté, že JUDr. Z. K. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, dovolací súd uvádza, že podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia (iba) odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Skutočnosť, že určité rozhodnutie vydal krajský súd, ešte neznamená, že tento súd rozhodoval ako súd odvolací. V občianskom súdnom konaní totiž krajský súd môže rozhodovať nielen ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ale aj ako súd prvého stupňa (napr. § 9 ods. 2 O.s.p.) a tiež ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o tom, že sudca okresného súdu je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, je rozhodnutím vydaným mimo inštančného postupu, kedy krajský súd nerozhoduje ako súd odvolací; proti rozhodnutiu krajského súdu nie sú v tomto prípade Občianskym súdnym poriadkom pripustené opravné prostriedky, preto ani

neexistuje funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť.

Dovolanie navrhovateľa v predmetnej časti nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.).

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak do právomoci súdu patrí, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Z uvedených dôvodov muselo byť konanie o dovolaní navrhovateľa v tejto časti zastavené podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

2. Pokiaľ dovolateľ napadol potvrdzujúci výrok uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2014 sp. zn. 3 NcC 1/2014, 3 Co 22/2014, je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu.

Pri rozhodovaní o tejto časti dovolania mal najvyšší súd na zreteli, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

Už z množstva súdnych konaní navrhovateľa vedených proti rôznym fyzickým a právnickým osobám, v ktorých navrhovateľ podal dovolania (vid' napríklad právne veci vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 56/2011, 3 Cdo 20/2012, 3 Cdo 213/2012, 8 Cdo 369/2014, 3 Cdo 58/2010, 6 Cdo 178/2012, 4 Cdo 445/2013, 3 Cdo 368/2015) má tento účastník konania nespochybniteľnú vedomosť o tom, že v dovolacom konaní pred najvyšším súdom musí byť zastúpený advokátom. Skutočnosť, že navrhovateľ túto vedomosť má, potvrdil v danom prípade napríklad v podaniach, ktoré sú v spise založené na č.l. 72, 74, 75.

V danom prípade navrhovateľ, ktorý požiadal o ustanovenie zástupcu pre konanie z radov advokátov, bol súdom právoplatne odkázaný so svojou žiadosťou na Centrum právnej pomoci – ďalej len „Centrum“ (vid' uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 12. januára 2012

č.k. 19 C 132/2011-25 v spojení s uznesením Krajského soudu v Bratislavě z 31. mája 2012 sp. zn. 14 Co 82/2012).

Na žádost' nejvyššího soudu z 24. augusta 2015 Centrum oznámilo dovolacímu soudu, že dovolatel' ho v tejto veci nepožádal o poskytnutí právní pomoci ustanovením zástupcu pre dovolacie konanie.

Najvyšší soud vyzval navrhovatele listom z 2. septembra 2015, aby predložil plnú moc udelenú pre dovolacie konanie ním zvolenému advokátovi, pričom ho (podobne ako v iných prípadoch – vid' napríklad konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 177/2012, 3 Cdo 214/2013, 8 ECdo 1/2013, 6 Cdo 388/2013) oboznámil s tým, že od 1. januára 2012 už súdy v zmysle § 30 O.s.p. nemajú právomoc ustanoviť účastníkom ich zástupcu z radov advokátov. Navrhovateľ reagoval na túto výzvu a poučenie podaním z 21. septembra 2015, v ktorom a/ uviedol, že Centrum mu nemôže ustanoviť zástupcu, lebo je voči nemu zaujaté (podľa názoru dovolateľa preto, lebo „mu spôsobilo škodu“), b/ zopakoval svoju žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie. K podaniu pripojil fotokópiu listiny označenej ako „Vznesenie námietky zaujatosti sudcov a súdov (a zamestnancov súdu)“, jediným dátumom, na ktorej je 4. február 2013. Vzhľadom na uvedený dátum, z ktorého je zrejmé, že táto fotokópia sa nemôže týkať konania o jeho dovolaniach podaných v danej právnej veci, ako aj so zreteľom na obsah tejto listiny, predovšetkým skutočnosť, že za dôvod zaujatosti sudcov sú považované iba okolnosti spočívajúce v postupe sudcov v iných veciach (vid' § 14 ods. 3 O.s.p.) dovolací súd pri rozhodovaní na túto fotokópiu neprihliadol (vid' tiež § 15a ods. 3 O.s.p.).

V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že navrhovateľ nerešpektoval výzvu, ktorá mala viesť k splneniu osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 O.s.p. So zreteľom na uvedený postoj navrhovateľa zostal nedostatok tejto podmienky dovolacieho konania neodstránený. Najvyšší súd preto konanie o tejto časti dovolania navrhovateľa zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

3. Navrhovateľ podal dovolanie aj proti uzneseniu Okresného soudu Bratislava I z 10. júla 2014 č.k. 19 C 132/2011-82.

Vyššie už bolo uvedené (viď 1.), že dovolanie je prípustné iba proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Predmetné dovolanie ale nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preto najvyšší súd ani nie je funkčne príslušný rozhodnúť o tomto dovolaní. Konanie o ňom muselo byť preto zastavené (§ 104 ods. 1 O.s.p. a § 243c O.s.p.).

4. O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková